

(המשך מעמוד 29)

תרומה של 90 אלף לירות מאיגוד המוסכים. אין איל"ן עושה בדיקה אם אמנם נותנים לו כל מה שגובים, וכן אין איל"ן מתעניין בכל מה שקורה לכסף בין בעל הרכב לאיל"ן. איל"ן שבע רצון מכך שתורמים לו, מוכן לתת את שמו לאיגוד המוסכים. אכן, איל"ן יודע כי חלק מן ההכנסות נתרם גם לאירגונים אחרים, למרות שכל הפירוט וההמשלחות קובעות כי ההכנסה היא קודש רק ל"איל"ן. הגב' רפפורט מסכימה כי יש לתקן זאת.

מזכיר איגוד המוסכים, צבי פיק, פסקני וגמר, קובע כי כל ההכנסות שהתקבלו מהמבצע בשנה שעברה הועברו לאיל"ן. מג'רוד אדום ואק"ם. כמה כסף נכנס? 99 אלף לירות, מ-68,400 אלף מכוניות, עליהן הצהירו בעלי המוסכים כי עברו את בדיקת החורף.

ממספר זה יש להוריד 15 אלף מכוניות של מוסדות שונים, שקיבלו תויות בדיקה ללא תשלום. לדברי פיק המוסדות הם הרכב הממשלתי, אג"ד, דן, רשויות מקומיות ומוסדות ציבור.

מה קרה ל-15 אלף תויות השוות 45 אלף לירות, שסופקו למוסדות ללא תשלום? האם לא ייתכן כי חלק מהן עבר למוסכים שכלו למכרן לבעלי לבעלי רכב ולשלש את התמורה לכיסם? פיק קובע כי כל מוסך חותם על מספר התויות שהוא מקבל ועליו להחזיר את התויות או את הכסף.

בכל זאת, עובדה היא כי איגוד המוסכים הוציא חוזר לחבריו התובע מהם להחזיר את הכספים שגבו מבעלי המכר תורת תמורת בדיקת החורף ב-1971.

משפט

החזר הפרטי

של עושה-החזרים

שדושת-ריבועי מדיזון ל"י תובעת

אשת התעשיין העשיר, שבעה

בוגד בה עם פקידתו

"פעם נסעתי אחריו. הוא לקח אותה, והם נסעו למיגרשה-הגנייה. היו שם עד השעה 11. אני והבלשים הארנו על הר מכונית. וראינו אותם שוכבים על המושב הקדמי. וחלתי על הברכיים וראיתי שהם היו לגוף אחד. הוא חי איתה כבעל ואשה, וחזר הביתה לילה לילה בשתיים, עם סיי מנים על הגוף והפנים."

איש התנורים. זהו רק סיפור אחד מהסיפורים שסיפרה לבית-המשפט חסידה פולקה, לאחר שזה למעלה משנה סירב בעלה, חנן פולקה (42) — אחד התעשיינים הגדולים בארץ לייצור תנורים — לש- בעקבות כך, תבעה חסידה (37) כי בית המשפט המחוזי בתל-אביב יורה לתע- שיין עתיר-הכספים להפריש שלושת-רבי עי מיליון ל"י לטובתה ולטובת הילדים — אותם לא ראה הבעל מזה שנה.

4500 ל"י לחודש. השבוע, פסק השופט המחוזי אלישע שיינבוים כי על פולקה לשלם מדי חודש סך 1500 ל"י לכלכלת משפחתו — עד שיוסדר העניין סופית. בנייה-משפחה תובעים 4,500 ל"י לחודש — סכום שלפי דעתה של רעייתו של פולקה לא יפגע בו כלל.

הרומן של עושה-התנורים עם פקידתו לשעבר — הצעירה ממנו בכעשרים שנה — משך כבר למעלה משנתיים. אבל חסידה פולקה חשה בכך מאוחר מדי. עקרת-הבית התמימה לא ייחסה חשיבות מרובה לעובדה כי התעשיין העשוק שבת-ביתו בשעות המוקדמות של הבוקר, "מה שחנן אמר לי זה היה קדוש" סיפ- רה. "הילדים סיפרו לי פעם שהם ראו את אבא מתנשק ומתחבק עם הפקידה. עובדי המפעל אמרו לי: כולם ואים — רק את לא. ובאמת, רק אני לא רא-י-תי."

חנן פולקה, לדברי התביעה, הע- דף גם שלא לישון במחיצתה של אשתו — בטענה שהוא אימפוטנט. אבל במקום אחר, לא היה הבעל אימפוטנט כלל וכלל. במושב הקדמי של בית-המישפט לא הכחיש חנן פולקה את מעשיו במושב הקדמי של מכונית האופל ריקורד שלו. לאחר עדותה של אשתו, אמר: "יכול לה- יות שבמיקרה לקחתי אותה הביתה, ואז (המשך בעמוד 34)

שלו כרמאי,

כשגילה עמוס שאבא בנימיני משלם — הבין שהכל מותר לו. כך זה התחיל.

בגיל 14, כבר גילה עמוס את הר טיילת של תל-אביב, את הביליארד, את רועייה-הזונות וספרייה-הקולנוע. "רצתי תי להיות אחד מהם. התחלתי לשחק קל- פים, קוביות. להפסיד, לגנוב מהארנק של הדודות שלי, כדי שיהיה לי לשחק. לשחק, כדי שתהיה לי סיבה לגנוב."

נזכר עמוס: "אספתי למעלה מאלף תי- קים פליליים, פרצתי, גנבתי, זייפתי צ'קים, החזקתי רכוש גנוב. ישבתי בכלא רמלה כשנה. ביקשתי טיפול פסיכיאטרי. רציתי להתגבר על הדחף הפנימי שלי. אבל, נתנו לי רק כדורי הרגעה. אחרי שיצאתי מהכלא, שוב חזרתי להיות נוקל. בכלא לא מרפאים. הכלא גורם רק נזק. רק בחוסר-ברירה יש לשלוח אדם לבית-סוהר. רק כשאין אפשרות לשקם אותו, ולהביא אותו לעבודה פרודוקטי- בית. רק כשאין מי שיתן לעבריין את העזרה הדרושה — רק אז מגיעים לכלא." על קאריירת-הפשע שלו, מספר ואן-גוך מבאר-יעקב:

"לי יש נסיון רב כקלפן. למעלה מ-22 שנה הייתי קלפן מקצועי. הפסדתי מאות אלפי לירות בקלפים ובקוביות. לא יכולתי להשתחרר מהדחף הזה של הקלפנות. רק עכשיו גיליתי שהקלפנות היא פונקציה — תוצאה של נרקומניה."

פוקר

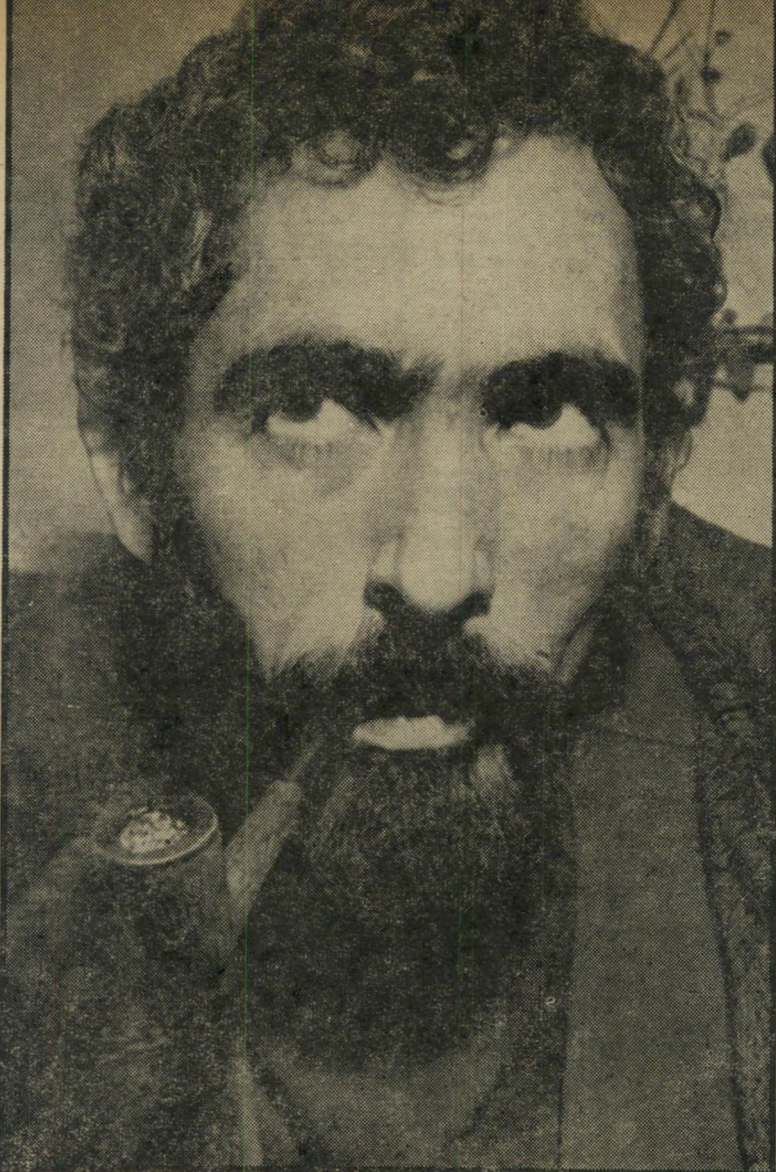
לילדים

מסביר עמוס:

"היום אי-אפשר לא לשלם חובות בקלפים. יש אנשים ואירגונים שגובים את החובות. הדוגמה הקלאסית היא פרשת המיליונר האנגלי בוריס קישון. שמרו עליו, שם באנגליה, כדי שישלם את החור בות שלו, פה בתל-אביב. והוא שילם. אני הפסדתי הרבה כספים בקלפים. לא רימו אותי. הפסדתי נקי. ישבתי פעם 60 יום בקלוב בלי הפסקה."

"פוקר הפסקתי לשחק זמן. זה מישחק לילדים קטנים. המישחקים הרציניים הם קוביות, דינור-טיינה, רולט, בקרא, אם אתה אדם חריף, אתה יכול להתפרנס בכבוד. לא בקלובים, אלא בכתיים פרטים. ממישחק פוקר, ומבלי לרמות אפילו. אבל בעצם כל קלפן הוא מוזיקסט. הוא מטבל, מפני שהוא מבזבז את ההון

ואן-גוך

מבואר-יעקב

היחיד האמיתי שיש לכל בן-אדם — את הזמן."

כיום, מכיר עמוס במניעיו הפסיכולוגיים להתנהגותו: "אני שיחקתי קלפים כדי להפסיד כספים — כדי שתהיה לי סיבה לחזור לפעילות פלילית. הייתי חר- זר לזייף, לגנוב, לרמות — כדי שיהיו לי כספים להפסיד בקלפים, וחזור חלילה." עמוס בנימיני לא השתמש מעולם בנושק או באלימות. רק במוחו.

שע בעל הוותק של 25 שנה במקצוע, היא עולה לי, בהוצאות, 11 ל"י. מדוע? פשוט מאוד. כדי שלא תתפוס אותי הי מישטרה. אני זקוק לאמצעים כמו שיש למישטרה: מודיעין משלי, שתיים, שלוש מכוניות, שאני מחליף, לא גנובות. אני שונא את הטיפשות הזו, לגנוב מכוניות, ולהיתפס בגלל זה. משכורת לנהג — לי אין רשיון נהיגה — שתיים, שלוש דירות.

"לא כל דבר אני יכול להשיג באופן ישיר — ואני משלם תמורתו פי כמה. אני צריך לשלם להרבה אנשים, כדי שלא יתפסו אותי, ולפנות בדרך זו מסלול לעצמי, הכסף בא קל — אבל הולך קל. היו לי רווחים גדולים. הייתי מרוויח כמו בעל מיסעדה גדולה. 500 ל"י ליום."

הדוקטור מנהל בית-החולים באר-יעקב, הפסיכיאטר אשר ד"ר ראובן מאיר, העמיד לרשותו של בנימיני חדר נפרד, כדי שיוכל לצייר.